

הלכות מעשה הקרבנות פרק טו

א. האומר ולדה שלזו עולה, והיא שלמים דבריו קימים. היא שלמים, וולדה עולה אם לכך נתפון, דבריו קימים; ואם אחר שגמר בלבו והוציא בשפתיו שתהיה שלמים, חזר בו ואמר ולדה עולה אף על פי שחזר בו בתוך כדי דבור, הרי ולדה שלמים: שאין חזרה בהקדש, ואפלו בתוך כדי דבור.

ב. האומר ידה שלזו עולה, או רגלה שלזו עולה תמכר לחיבי עולות, ודמיה חלין חוץ מדמי אותן האברים: והוא שיהיה זה המחייב עולה שקנה אותה, נדר עולה בדמים קצובים.

ג. האומר לבה או ראשה שלזו עולה הואיל והקדיש דבר שהנשמה תלויה בו, הרי בלה עולה; הקדיש אבר אחד מן העוף, הרי זה ספק אם נתקדש כלו או לא נתקדש.

ד. האומר בהמה זו, חציה עולה, וחציה שלמים קדשה, ואינה קרבה; אלא תרעה עד שיפל בה מום, ותמכר, ויביא בחצי דמיה עולה, ובחצי דמיה שלמים. היה מחייב חטאת, ואמר חציה חטאת, וחציה עולה או שלמים, או שאמר חציה עולה או שלמים, וחציה חטאת הרי זו תמות, כמו שיתבאר בחטאות המתות.

ה. בהמת השתפין שהקדיש אחד מהן חציה שלו, וחזר ולקח החצי האחר והקדישו הרי זו קדשה, וקרבה: אף על פי שמתחלתה דחוייה היתה, כשהקדיש חציה אין הדחוי מעיקרו דחוי; ואף על פי שהוא קדשת דמים, הואיל והיא בעלי חיים, אין בעלי חיים נדחים, והרי נראית כלה להקרבה לפיכך תקרב, ועושה תמורה.

ו. האומר דמי בהמה זו עולה, או הרי זו לעולה אם היתה ראויה לקרב עולה נתקדשה קדשת הגוף, והיא עצמה תקרב עולה. ואם אינה ראויה תמכר, ויביא בדמיה עולה. אמר על בהמה טמאה, וכיוצא בה מאסורי הקרבן שאין קדשה חלה עליהן, הרי אלו עולה לא אמר כלום, כמו שבארנו בהלכות אסורי מזבח; אמר הרי אלו לעולה ימכרו, ויביא בדמיהן עולה.

ז. האומר דמי פרה זו לעולה כל שלושים יום, ולאחר שלושים יום לשלמים, או שאמר דמיה לשלמים כל שלושים יום, ולאחר שלושים יום לעולה דבריו קימים: ואם הקריב דמיה בתוך שלושים יום, מביא בהן כמו שנדר; ואם הקריבן לאחר שלושים יום, מביא כמו שנדר.

ח. היתה לו בהמה מעברת, ואמר אם ילדה זכר, הרי הוא עולה, ואם נקבה, זבחי שלמים ילדה זכר, יקרב עולה; ילדה נקבה, תקרב זבחי שלמים; ילדה זכר ונקבה הזכר יקרב עולה, והנקבה זבחי שלמים. ילדה שני זכרים האחד יקרב עולה, והשני ימכר לצריכי עולה, ודמיו חלין; וכן אם ילדה שתי נקבות אחת תקרב שלמים, ושניה תמכר לצריכי שלמים, ודמיה חלין.

ט. ילדה טמטום ואנדרגיגוס אינן קדשים, והרי הן חלין כמו שבארנו; והמקדיש עבר במעי בעלת מום, וכיוצא בה הרי זה קדוש.